

müminlere, o geçici zorluklardan sonra nasip olur.[2]

Hazreti Mesih-i Mevud ^{as} şöyle buyurur: İnsanın kendi çabasıyla yapabildiği malî ibadet sadece, rağbet ettiği mallarından birazını Allah için vermektir. Nasıl ki Allah-u Teala buyurmuştur ki

3] □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□

Ve başka bir yerde

4] □□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□

Fakat açıktır ki, eğer insanın malî ibadeti sadece, sevdiği ve rağbet ettiği malından bir kısmını Hüda Teala'nın yolunda vermesi ise, bu kemal değildir. Kemal, masivadan[5] külliyeten el çekmek ve neyi varsa onun kendisi için değil Allah için olmasıdır. O kadar ki, canını bile Allah yolunda feda etmeye hazır olmasıdır.[6]

Vadedilen Mesih'in ikinci Halifesi şöyle buyurur:

Hazreti Mesih-i Mevud ^{as} buyurdu ki, Şadi Han Siyalkoti Sahip, Hazreti Ebubekir Sıddık'ın ^{ra} gösterdiği örneğin aynısını gösterdi ki Hz. Ebubekir Allah'tan başka evinde hiçbir şey bırakmadı. Miya Şadi Han Sahip bunu duyduğunda evindeki karyolaları da sattı ve onun bedelini de Hazreti Mesih-i Mevud'a

^{as}
sundu.[7]

Kısacası Hazreti Mesih-i Mevud ^{as}, devamlı olarak kendi cemaatinden fedakarlık talebinde bulunmaya devam etti. Çünkü o, dinin mesajının bir an evvel dünyaya yayılması arzusundaydı ve sahabelerini daima lebbeyk (hazırım) diyen olarak gördü. Bu fedakarlıklar onun vefatından sonra da Hilafet-i Ahmediye'nin gölgesi altında devam etti ve muhtelif devirlerde dine hizmet için Ahmediye Halifeleri, Cemaat ahbabından fedakarlık talep ettiler. Onlardan bir fedakarlık talebi

1934'de yapıldı. Seyyidna Hazreti Muslih Mevud ^{ra} bütün dünyada davet ile Allah işini artırmak için Tahrik-e Cedit'i başlatınca, o zaman Cemaatin mali durumu çok zayıf olmasına rağmen, Huzur Cemaate, birbirleriyle yarışarak bu harekete katılmalarını telkin etti.

Hazreti Halifetü'l Mesihî's Sani ^{ra} 20 Ocak 1940'da kurban bayramında hutbe verdi. Bu hutbede, Tahrik-e Cedit'in taleplerinden vakfe zindigi (hayatını vakfetmek) ve malî fedakarlıklara dikkat çekerek bayramın gerçek sevinci konusunda bizi aydınlattı ki hepimizin iman ve amellerimizi artırmaya mucib oldu.

Şöyle buyurdu: Bayram kutlamalarında bazı insanlar herkesten öne geçerler. Fakat eğer onlar, İbrahim ^{as} gibi Hüda Teala'nın dini için kendi evladını feda etmezlerse ve İslam'a hizmet için vakfetmezlerse, o zaman bu sevince ortak olmaya ne hakları vardır? Halbuki o, İbrahim'in ^{as}

yaptığını yapmadı. İbrahim'in ^{as}

mutluluğuna ortak olmak, İbrahim ^{as}

gibi fedakarlık yapanların hakkıdır. Şüphesiz, Allah yolunda her fedakarlıkta yer alan Hz. Ebubekir'in ^{ra}

sevinç kutlamaya hakkı vardı. Hiç şüphesiz, her türlü fedakarlıkta payı olan Hz. Ömer'in ^{ra}

, Hz. Ali'nin ^{ra}

bu kutlamada hakkı vardı. Talha ^{ra}

, Abdurrahman bin Avf ^{ra}

, Hamza ^{ra}

, Abbas ^{ra}

, Osman bin Maz'un ^{ra}

bu kutlamaya hak kazanmışlardı. Onlar canlarını, mallarını, evlatlarını, akrabalarını, değerli den daha değerli şeylerini Allah için feda ettiler. Fakat diğerlerinin hakkı nedir ki bu sevince ortak olsunlar?[8]

Sevgili efendimiz, Halifetü'l Mesih 5 hazretleri (Atba) şöyle buyurur:

Bir bey, kendi Tahrik-e Cedit sözünü birçok kat artırdığını yazdı. Ben kişisel olarak onu tanırım, gücünün üstünde söz vermiştir. Allah-u Teala öyle lütfetti ki o ne kadar söz verdiyse onu tamamlamak için vesileler de yarattı. Bu yıl o, iki kat söz verdi. Bunun üzerine Allah-u Teala

□□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□

“Onu beklemediği yerden rızıklandırır”[9] vaadine uygun olarak öyle durumlar yarattı ki onun, ihtiyaçları da karşılandı, verdiği söz de tamamlandı. O, yazmaktadır ki, bunun üzerine kalbim, vaatlerinde doğru olan Hüda Teala'nın hamdı ile doldu. Fakat daima hatırımızda olması gerekir ki, kalplerimiz ne kadar hamd ile dolarsa olsun biz O'nun hakkını eda edemeyiz. O yüzden kalplerimizi daima hamd ile dolu tutmalıyız. Çünkü Allah-u Teala, “siz ne kadar şükrederseniz Ben o kadar artıracağım,” der ve Allah-u Teala artırdığı zaman birçok kat artırır. Bu yüzden bizim şükürümüz, Allah-u Teala'nın ecrini verdiği ve artırmaya devam ettiği noktaya kadar asla ulaşamaz. Allah-u Teala Kendine hamd edenlerin ve tevekkül edenlerin imanını daha da artırır. Aynı beyefendi şöyle yazar; Vakfe Cedit sekreteri, “o kadar söz verdiniz ki bunu nasıl eda edeceksiniz?” deyince ben dedim ki, “Sizin endişeniz varsa, rızasını elde etmek ve emrine göre hareket etmek için söz verdiğim ve harcadığım O Allah Teala hakkında benim hiçbir endişem yoktur.”[10]

Huzur (Atba) şöyle buyurur:

Tahrik-e Cedit'in kurucusu olan Hazreti Muslih Mevud^{ra} şöyle buyurmuştur: Unutmayın, Tahrik-e Cedit Hüda Teala tarafındandır. Bu yüzden O, ona mutlaka ilerleme bahşedecek ve onun yolundaki engelleri uzaklaştıracak. Eğer gerekli olan şeyler yeryüzünde yaratılmayacaksa gökyüzünden bu harekete bereket verecek. Yarışarak bu tahrikte payı olanlar mübarektirler. Çünkü onların ismi edep ve hürmet ile İslam tarihinde canlı kalacak ve Allah-u Teala'nın katında bu insanlar özel saygınlık ve makam bulacaklar. Çünkü onlar bizzat sıkıntılara katlanarak dinin güçlenmesi için çaba sarfettiler. Hüda Teala onların evlatlarına Kendisi kefil olacak ve İlahi nur onların sinelerinde kaynayıp çıkmaya devam edecek ve dünyayı aydınlatacak.[11]

Huzur (Atba) şöyle buyurdu:

Dünyayı Din-i Vahid üzerinde toplayarak tevhid üzerinde kaim kılmak, Kuran-ı Kerim'in egemenliğini dünyada ikame etmek, onun talimatını yaymak, temiz yaratılışlı insanları Hazreti Resulü Allah'ın ^{sav} bayrağı altında toplamak. Bütün bunlar, Hazreti Mesih-i Mevud'un ^{as} kendisinden sonra cemaate yüklediği büyük ve geniş işlerdir. Fakat bu iş, kendi durumunda pak değişiklikler yapmadan, fedakarlıklar ve dualar olmadan yapılamaz. Biz bunun için çaba sarfettiğimiz müddetçe, Allah-u Teala'nın Cemaat için mukadder kıldığı ilerlemeleri göreceğiz. Bu güne kadar cemaatin güzelliği ve şanı işte budur ki bu maksada ulaşmaya devam ederek bir cemaat olarak hep öne geçmektedir. Ve kendi içinde pak değişiklikler yaratmaya çalışarak Allah'ın rızasına ulaşmaya çabalamaktadır. Bunun için fedakarlıklar yapmaya devam etmektedir. Bu amaca ulaşmak için dualara ilgi göstermeye devam edilirse, İnşallah biz ilerlemenin manzaralarını görmeye devam edeceğiz. Her ne zaman bu maksat için Cemaat'in dikkati çekilirse, Allah'ın lütfu ile Cemaat daima "Lebbeyk" (hazırız) dedi ve öncesinden daha fazla Cemaat ve İslamiyet'in ilerlemesi için dualarla meşgul oldular ve diğer fedakarlıklara sarıldılar.[12]

Allah-u Teala hepimize din için fedakarlıklar yapma gücü bahşetsin. Amin

Kaynak: Alfazl International, 7 Kasım 2014

[1] Âl-i İmran suresi, ayet 93 (İnfak etmedikçe iyiliğe ulaşamazsınız)

[2] Tefsir Hazreti Mesih-i Mevud ^{as}, cilt 2, sayfa 131

[3] Bakara suresi, ayet 4 (Verdiklerimizden infak ederler)

[4] Âl-i İmran suresi, ayet 93 (İnfak etmedikçe iyiliğe ulaşamazsınız)

[5] Masiva: O'ndan gayrisi. Allah'tan başka her şey için kullanılan tabirdir. (Çev.)

[6] Ruhanî Hazain, cilt 22, sayfa 139,140

[7] Envaru'l Ulum, cilt 5, sayfa 22

[8] Elfazl, 9 mayıs 1940

[9] Talak suresi, ayet 4

[10] Hutubat-ı Masrur, cilt 5, sayfa 451-452

[11] Hutubat-ı Masrur, cilt 1, sayfa 462

[12] Hutubat-ı Masrur, cilt 9, sayfa 544-545